

JARKKO RUONAKOSKI

N A V A T •

JARKKO RUONAKOSKI

N A V A T •

Aliquando insanire iucundum est.*

Menandros / Seneca

Maximilianus
Romanus

*"Toisinaan on hyvä olla sekopää."

JARKKO RUONAKOSKI

N A V A T •

Omistettu Baby Noirille

Lybeckerin käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksen päättötyö 2002

Teksti, kuvitus ja taitto: Jarkko Ruonakoski

Paino: Oulun Tyypit Oy

painos 50 kpl

NAVAT © 2002 Jarkko Ruonakoski

ISBN 952-91-4150-5

OSA I

LYHYT OPPIMÄÄRÄ

oman navan tuijottamiseen

*“Anteeksi, mitähän
kello mahtanee olla?”*

kysyn minä,
seisten
tiukuliikkeen ikkunassa
ja minua hävettää
kun huomaan yht’äkkiä,
että olen –

keltahattuinen mies
keskellä harmaata katua,
kirkuva mustetahra
valkoisella riisillä,
Cyranon nenä,
universumin kasvot.

Aurinko
nousee lännestä
aiheuttaen vähemmän huomiota
kuin minä,

santa häälakanoilla,
rikkirevitty kattilaritari.

Hunterin jäljillä

Sammuttaessani valot keskiöisellä maantiellä
autostani tuli osa minua

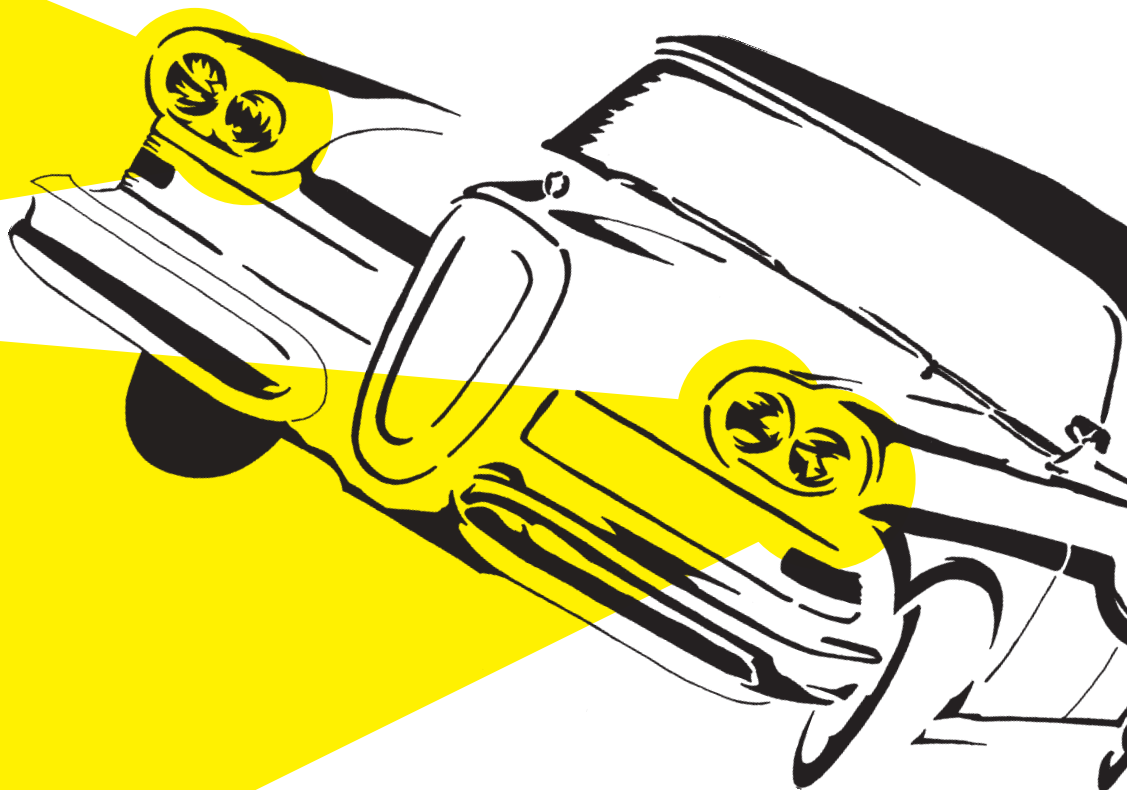
ja minusta tuli osa terästä,
joka uppoutuu
kosteaan soraan.

Mittarivaloista
syttyivät silmät,
joilla kykenin näkemään
kelluvan harmauden lävitse.

Kiivetessäni korkealle taivas laskeutui suurena pellinpalasena.

Kosketin pilviä,
karheata pintaa,
lopulta päästin

itseni menemään.

Kaljalla Danten kanssa

Helvetin esikartanon
räiskyvät valot,
yksityiset ilotulitukset
taustallamme,
join pitkää olutta
Danten kanssa,
samalla jutellen amerikkalaisen
känniveden tasosta,
vertasimme Akheronin liemeen,
päänlyömistä kaupunginmuuria
päin
lasia ojennuin kaksin käsin.

Alighieri,
italialainen kävijä,
runoili siinä, että
on se joskus täyttä helvettiä tämä
kirjailijan elämä
ja varsinkin kuolema,
alastomana painia mudassa

S t y x

keskellä
rosvojenmurhamiesten:
npilkk
aajienviettilijäinsodomiittienp
arittajienväärentäjienhuoraavi
enppureidenomanelämänsäs
ankareidenahdistavienjuoppoj
envarkaidenovimiestenpitkäja
lkaistenkihlattujenportsareiden

vietimme aikaa
muutaman iäisyyden.

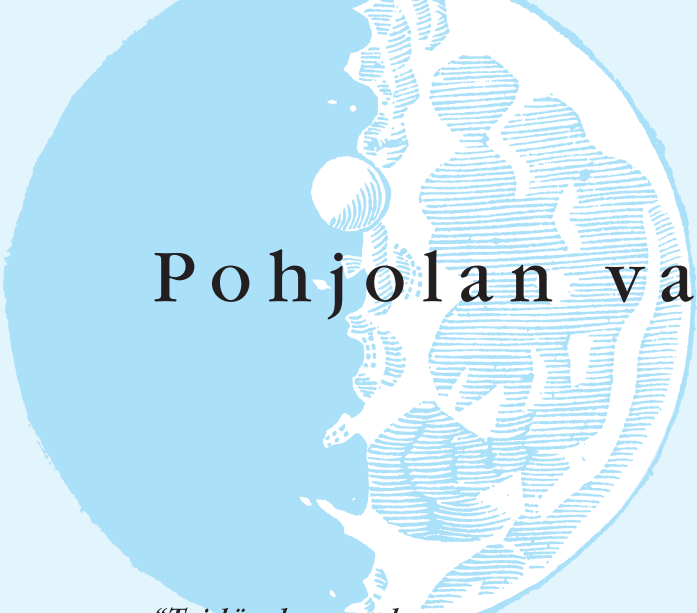
Rannikkokaupunki

Rautaoopperan jyly,
me katselemme
jäätynyttä merta,
pystyynkuolleita rakennuksia,
näkymätön pilvi saavuttaa.

Katu laskee siemeniään ojaan,
mustatakit astuvat huoneeseen,
peilit on käännettävä pian pois,
jos vain autot kulkisivat
pienistä asioista
vaikuttuisin
kaupungin valoista.

Me katselemme
jäätynyttä merta,
sulavia viemäriverkostoja,
pidä kiinni, pian tuuli vie,
horisontissa unohdettuja puita.

Minä katselin sinua,
meri valkoista pintaansa.

Pohjolan valvotut yöt

*“Teidän kysymyksenne
häiritsevät ajatusteni
vapaata virtaa”,*

*“...Mutta kiertotähdet
tarjoavat runsaasti
vetovoimaa, huomioikaa
navat, plus ja miinus.”*

Pullo kalliilla ostettua
Neljän Ruusun Mehua,
vaaleaa silikonaa, tummaa puuta.
Kahinaa kapaloissa kello 12.

Väärä sänky?

Väärä elämä.

totesi
Nietzschen Antikristus
kuunnellessaan
digitaalimiksattua Hendrixiä;
ja minä juopuneena,
kuiviinvedettynä.

Nainen!
Hän se on:
kaunis, koirineen, koreineen,
ei muuta eroa, paitsi enemmän
pään päälle kohotettuja hiuksia.
Olen kuvitellut
syntymäsi, kuolemasi,
avioliittomme, lapset etc.

Pahan kosketus

Huomaa ja pane merkille, että...

Tämä on vain
ekspressionistinen runo,
sykkivää kuten veri,
ääniraidan kaikuessa
epätodellisesti
huomasin elämän kiertävät,
kerskuvat, kirskuvat kehät,
lapsuuden unet,
tyttöni kalpea liha,
kaikki kaunis musiikki.
Katso kuinka kuningas kävelee
sateenvarjoineen, sikareineen;
jalkapuoli ja sivusavu.

En halua punaista lippua
vaan punaiset huulet
ja punaiset pilvet,
kaikki spektrin värit,
shamaanin huudot
ja haavat.
Katso kuinka syyllisyys painaa
pimeää kaupunkia,
hengittäen valossa;
ylitä kiskot
tai rikkirevitty raja,
löydä parempi elämä
tai elämänti.

Etsi itsellesi kaunis nainen,
mustaa kiveä, kiimaisia huutoja,
tyhjää tyhjää tyhjää tyhjää,
piinaavia hetkiä.

Tyttöni on pumpattu
suonia myöten suohon
ja vain muisto jää veteen.

Kaikki tajunta virtaa

Halu kaupunkiin,
jota ei ole vielä rakennettu,
kaipuu paikkoihin,
jotka ovat menneet
ennen syntymääni.

Nämä unet polttavat
kirjoja rovioillaan;
maksamattomia laskuja,
siveettömiä julkaisuja,
eksoottisten hedelmien
pakkauslaatikoita.

Himo naisiin,
joita en ole
eläissäni tavannut;
nälkä ja jano,
kosteidien ihohuokosten
hengitys korvissani,
lakanoiden heijastus
arktisenä jäänä,
muistiinpanoja
reisiesi sisäpinnoilla, nälkä;

nälkä, joka eksyy
vanhojen talojen laitamille,
huonomaineisten
katujen saariin.

Jano viiniin, etikkaiseen mahlaan,
vereviin huuliin,
pettävään suohon.
Jano viiniin, mustien vuorten
varjostamiin puihin.

Halu olla kaikkea
sellaista mitä vihaan,
samalla etelään suuntaava juna.
Vedä sitruunasta mehut pihalle,
heitä happoa kasvoille,
ole makea ja pyöreä.

Nämä unet käyttävät
sako-ojan vettä
polttoaineenaan,
kuvioita kartalla,
suoria viivoja suhteessa
magneettisiin napoihin;
plus ja miinus,
etsin syntymämerkit
kaulaltasi, vatsaltasi,
piirrän tähtien asemat.

Kaipaus vasenkätisten
matemaattiseen älykkyyteen,
tislamojen tummien
hanojen alle,

persialaisten
mausteiden
aistimaailmaan,
nälkä,
jano,
sillä hetkellä,
kun saavumme
viimeiselle sivulle,
kunnallistekniikan
saavutusten piiriin,
intohimoja,
joista voisi keskustella
vaiherikkaasti
Teidän kanssanne,
mutta muurien sortuessa
osakesalkut menettävät
kauneutensa,
kasettinauhuri suttaa
klassisen sivistyksen
ja uneni jäävät
kävelykadun
sähkönsinisten
kulissien varjoon.

Lopun alku.

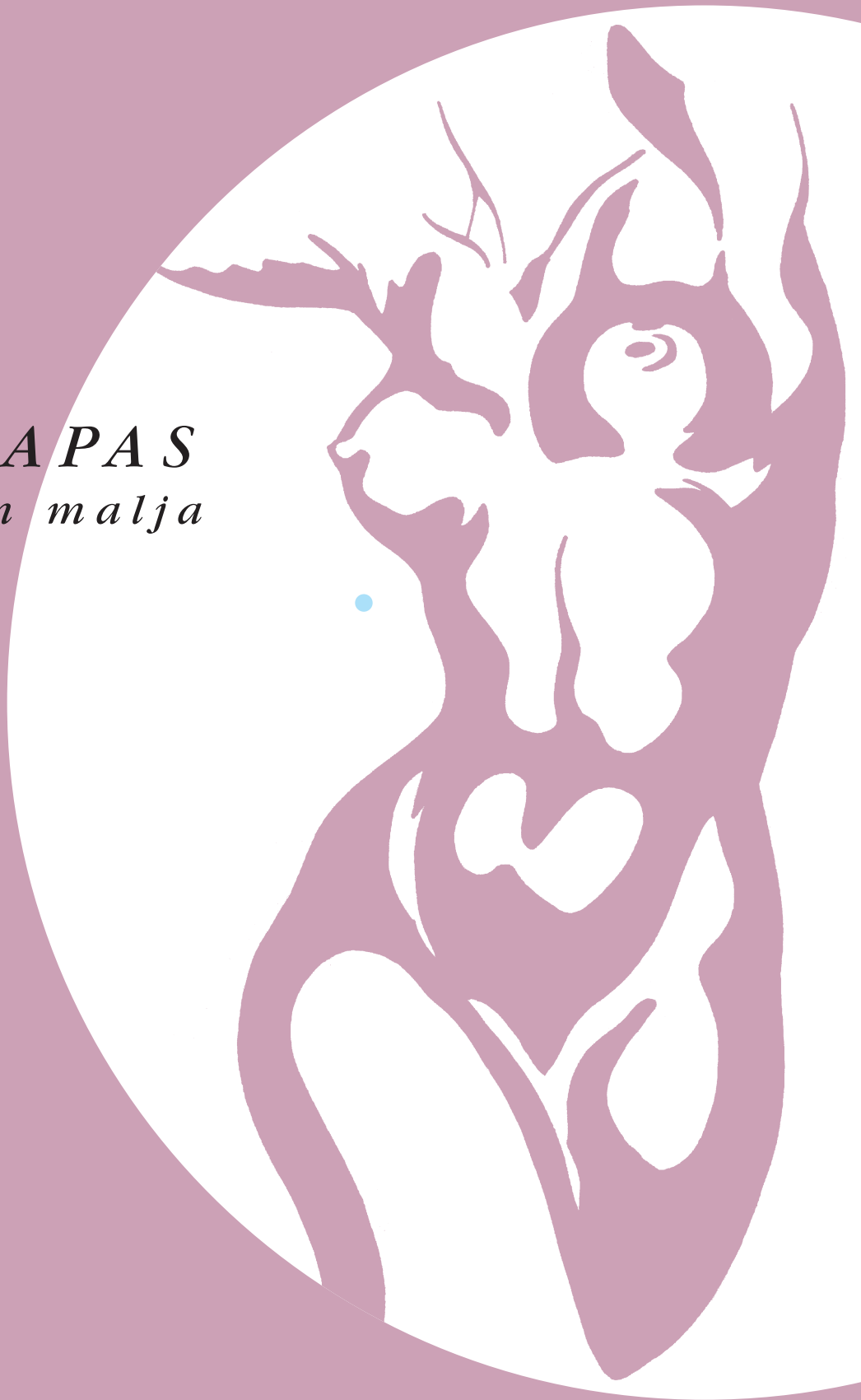
OSA 2

SUN NAPAS *- kaunein malja*

*Pallas Athenen pakaroilta
laskeudun moderniin kaupunkiin.
Tee minusta sokea,
saan nähdä tulevan;
anna silmät,
näen vain sinut.*

*Narkkarina hiivin hameesi alle,
etsien uutta maailmaa,
suuntavaistotta vatsallasi,
purjehdin vieraaseen satamaan.*

Sinun silmäsi kuin tulisin kotiin.

Ikaros Airlines

Staattisen sähkön
niellessä sormenpääni
kastan hiukseni
tuhotun joen vedessä.
Raikas alkoholi
huokosten syleilyssä,
kahden omenan keinunta,
palmikoidesi mantra,
kynsiesi leikkiessä hartioillani,
kevytrakenteinen lintu.

Painaudun selkääsi,
tappajakoneena vuorten ylle,
pintoja tapetoituina
länsimaisilla tuotemerkeillä,
sininen hame,

hautaudun
kotisi pohjapiirrokseen,

löytämättä
kammiosi
hiekkaista
pohjaa.

Erään ajanlaskun mukaan

Kirjoittaa ymmärtämättä, lukea tajuamatta.
Pääsylippujen kaaos, muistilehtiöitä täynnä tyhjää,
nimiä rakastettavasti pölyttyneinä hyllyllä,
musteen pistävä lemu, öljynjalostajien kiimainen sota.

Kaikesta huokuu pohjoisen kalskea nauru,
tuskin tuoksu, lämpö muuten olisi tullut.
Korviani polttaa, pelottaa, en osaa olla, katselen tuolin yli,
sinä nukut, riisuudu yhä uudestaan
ja taas olen muistamaton, vien unohdukseni hautaan.
Olen kieroontakasvanut, serpentiini,
minut puhalletaan ilmaan.

Fetisisti!
Esineiden rakastaja!
Vedin sinua henkeen, otin sinut mennen tullen,
asetuit pöytään, laskit tarjottimesi,
suurvallat painoivat punaista nappia ja meillä menttiin:
olkihattuun punottu nauha, pukeutumispöydän lapsellinen muovisuus.

Kirjoittaa ymmärtämättä, päässä pyyhittyjä päivänmääriä,
sinä tulet pian, katsoa ja imeä, mutta tuskin koskettaa,
katsoa paikkaasi listalla vuodesta toiseen,
tehdä menneelle mitä tahansa, olla puuttumatta tulevaisuuteen.

Kirjoittaa ymmärtämättä.
Mitä näistä on hyötyä, tätä samaa, eri paikoissa.

Zerkalo

katso peiliin, heijastus, näe
runia ja Venetsian puutaria,
maasta musta silmiisi,
kannendeksi,
heijastuen kokonaiseksi
kolmion kautta,
pukupeiliin
yöpöydän.
Pyöreän peilin,

uhkeita pankkiireja, keinokuituja, keltikkoisia tabamisia,
laskeutumiskasvokkia suorittavia lentokoneita, voimia, palavia beltoja,
kielletty kirjja, lakatut kynnet (kun miehiä varten tarvitsee aina laittautua),
kaartuva metsä, nopeasti liikkuvia linjoja, hymyä, konkretiaa,

puusista mahlaa laskevia potustorneja, nurua, hylmää, nurua:
hiljaisista hengitystä, purpuraa, valoa, luodinkesästä enkeliparvi,
(meiti, joka ei ota vastauksia vastaan),

Joka kerta kun katsot pois,
meri ahnehtii tuhat laivaa.
Joka kerta kun katsot pois,
sinut puetaan kalliiseen silkkiin.
Joka kerta kun katsot pois,
kaunis kuolema uhkaa.

Via Lasciva

Kun juoksimme mäeltä alas,
läpi karhean ruohon,
huomasin tanssivat planeetat
lumimaitoihollasi.

Sinä sanoit:

"Tämä on härän merkki.

*Olen rikas multa,
omenantaimen,
olen palavaa viljaa,
bullu humala viinin."*

Katsoin sinisiin silmiisi,
näin pääkallot kasoissaan.

Sinä sanoit:

*"Nämä ovat valon merkit,
kun kuolet, annan sinulle
ikuisen ajan,
sielujen vapaat siivet."*

Halusin maistaa hiuksiasi,
sinä vedit itsesi pois, sanoit:
*"Keisari sytytti kaupungin
tuleen, hiuksieni kirous -
aurionlasku polttaa
silmäsi."*

Laaksossa löysimme toisemme,
katselimme väsyneinä tähtiin.

Absoluuttinen nollapiste

Miltä se tuntuu?

Olla suprajohtavuuden huipulla,
näkymätön itselleen,
ettei voi koskea hiuksiinsa,
timantti, et halua hioa,
sormien sotajoukot kirjaimilla,
sininen vaate sitoo rauhaa.

Mitä se haluaa?

Olla prinsessa Priimus Q,
eteerinen sana,
tuskin tunnet nilkkaasi,
metalli, et kykene takomaan,
kylmä, kuuma, yhtä aikaa.

Miltä se tuntuu?

Kun kosketat yksinäistä pintaa.

Baby Noir

Kuorin 13 kerrostasi pois, löydän vieläkin kauniimman ihmisen.

Reidessään ja rinnassaan ylösalaisin asetettu

pienenpieni musta piste •

tatuointi valkoisessa kyljessä,
hyökkäys kaukaisille vuorille,
teräspershosia vasten kasvoja,

mutta

“Mene ja kerro se jollekin toiselle, minua ei kiinnosta.”

Eronnut,
köyhtynyt intiaanihenki,
joka ottaa yöksi vierelleen.

Kosteiden huulien balalaikka.

Kaupungin anatomiasta

Kävelen teatterin ohitse, kaarevan sillan huipulle.
Ensin pohjoisessa:
usvainen vesi, heräävä maailma, käännyn,
etelässä: tehdas lävistää punaisin, valkoisin valoin.
Tuleeko minusta mykkä aina kun näen sinut?
Puistonpenkki, istuimme, yritimme puhua, museoitu kahvila.

Rakennetaanko meri umpeen?
Oletko paikalla kun kaupunki murenee?

Rannikkopaikat alkavat riittää minulle:
liian paljon suruja, kieltäviä katseita.
Lapsena laituria pitkin, kirjastolta viimeiseen lankkuun,
toivoin enemmän puuta, piipuille saakka, on tilaa juosta,
nyt on mahdollisuus, en ymmärrä liikkua,
en pakene vaikka haluaisit,

ahdas rappukäytävä, tulen perässäsi,
löysin paikan, matka oli tuttu ensimmäisellä kerralla,
ilman karttoja, olen nähnyt tämän ennenkin:
kenttien halki, stadionin äänentoisto, kadonnut puutaloalue,
paahtavat pilvet, lasitalot, ojien likaiset vedet.

Onhan tämä tuttu kaupunki;
talot, kadut,
sinun mielenliikkeesi.

Huomioita 2

Kuviteltua omaisuutta
ei voi varastaa,
valehdeltuja unia
ei voi manata pois,
valkoinen huone täynnä lapsia,
sinä lukemassa kirjettä.

Kuviteltua hymyä
ei voi pyyhkiä pois,
pilkattuja sanoja
ei saa käyttää.

OSA 3

Maailman navat ja kääntöpiirit

Ota savea käsiisi,
tee siitä eläin.
Kerää geenejä sormiisi,
tee siitä ihminen.
Se tottelee sinua,
se on sinulle tehty:
puhdas, täydellinen –
Golem, hirviö –

Venuksen syntymä
plastiikkakirurgin käsissä,
ihmisen nuoruus,
Faustille markkinoitua kosmetiikkaa.

Ota järki käteesi,
unohda koko juttu.

Lisääntykää ja täyttäkää maha.

Historia

Rak-tak.

Universumin ainoa atomi tyhjässä huoneessa.
Sähköä. Räjähdyks! Kaikkeus -
materian tiivistyminen, kasaantuminen, lihominen,
sinisen tomun luomistyö, kosken pyörteitä,
ääretön kuumuus, uutta elämää kaukana rajamailla.

Rak-tak.

Miljoonia muuttujia, La Placen demoni,
meteorien tanssi, rumpujen lyönti:
biologista elämää jälleen kerran,
solujen selviytymisvaistot merestä maalle, kasvien elinverkko,
kaksijalkaisten polveutuminen pienemmistä pedoista.

Maat. Meret. Kaupungit. Kylät. *Rak-*

tappajien alkeelliset keinot,
-tak, jokainen yksilö määrittellään,
derivaatan nouseva käyrä, jokainen yksilö murhaa elintilaa itselleen.

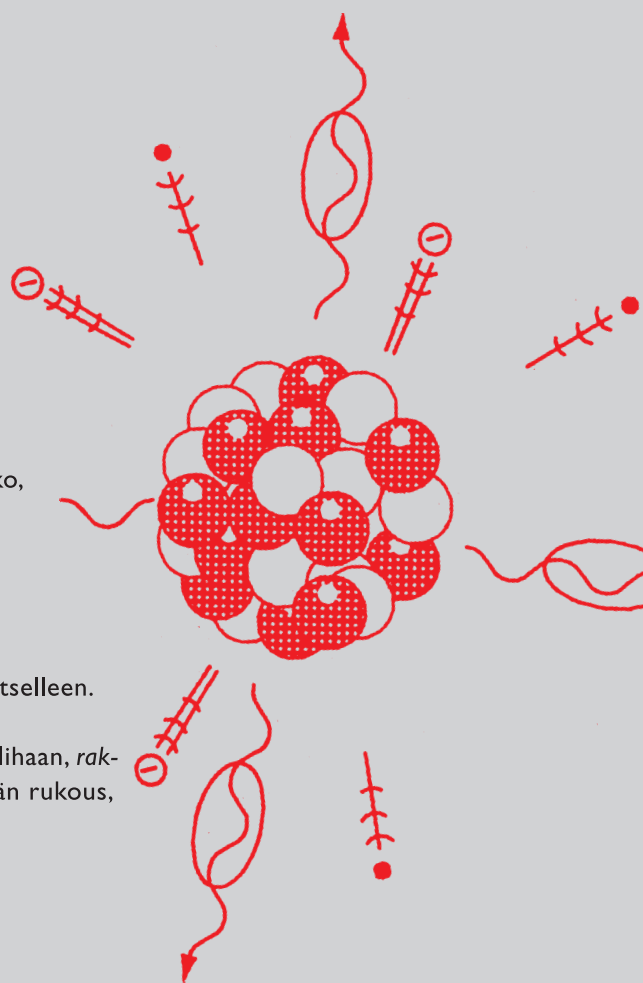
Viimein keskipäivällä: hallitsija nostaa miekan, iskee kiveen, lihaan, *rak-*
tak- sotilassaappaiden rytmi, rauhantekijän rukous,

tuhansia, tuhansia, tuhansia sivuja mahtuu yhdelle riville,
rak-tak, hengittävä sekunti, *Historia!*

Obeliskin tarinat, kellolaitteen tarkoin laskettu liike.

Rak- heiluri tekee itsemurhahypyn *-tak.*

On aika aloittaa ikuisuus uudelleen.

Apina, joka halkaisi atomin

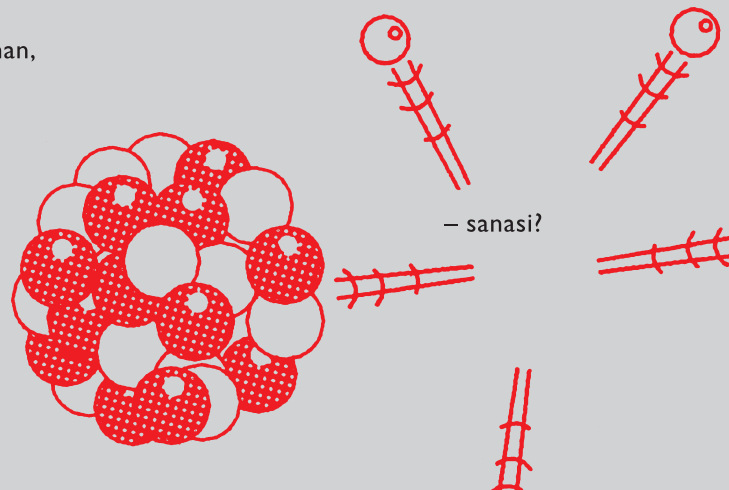
Valoisten synnytysklinikoiden liukuhihnoilla kootut
tyhjät pakkaukset
päästetään pilaamaan luonnon kiertokulku synteettisillä aineillaan.

Tyhjien keskellä
silikoniaivoilla on tilaa ajatella.
Miksi emme muistele menneitä, estä sotia?
Uskomme lasitaloihin,
suojaavaan ohjuskenttään.

Tyhmiä pakkauksia
tuotesuunnittelun pilkattavana
– ja mitä tulee ruokatottumuksiimme –

*maailmanvaltiaan tarjoilemat hampurilaiset
eivät saa viipyä suussasi liian kauaa,
sillä pian on uutta tarjolla, samanlaista joka päivä,
sämpylää ja sirkushuveja,
niellä vai antaa ylen? – teet molemmat,
majoneesi valuu suupielistäsi, kyyneleet silmistäsi,
silmasi ruoka on tarkoin punnittua saippuaa,
ajatukseksi täytyy olla palvelualttiina 45 sekuntia ja päälle mainoksia:
uusi nimike, vanha leipä, ruoskittua lihaa tarjoushintaan,*

kiirehdi tai menetät jonotusoikeutesi, muovisen maailman,
elämykset, joiden vuoksi et uskalla elää,
olet täyteenahdettu, tietämättä mitä olet syönyt

Lehtiä paholaisen päiväkirjasta

“Tanssi, tanssi ja soita torvea, baby!”

sanoivat elealaiset filosofit
luodessaan vuorten painon

keksivät minulle historian,
päästivät veden sisään;

modernia keskustelua
päiväkahvipöydässä
murskattu lapsen pää

luomismyytin
virheellisyys,

rappiorunoilijat,

laiskat.

Aratus Cilix

Minä uskon rahaan,
minä luotan pahaan,
virteni on kolikkopajan meteli.

Katso upeisiin ravintoloihin,
pitseihin, kultaan ja kankaisiin;
katso möhömahaisiin,
uskottomiin.

Jälkeen

Kävelen pitkin kotiteitä,
katselen hylättyjä hulluuden vaunuja,
aseita, pitkiäpuukkoja.

Multa röyhistelee valkovuokoin,
kauneimmat kukat löydän kuitenkin panssareiden pinnoilta,
ruosteen raikatessa elintilaa.

Lapsen mieli keksi
Suuren Pommin,
tulen ja atomin.
Nyt teidän jälkenne täytyy siivota, sottapytyt!
Mitä me sanomme
suvulle ja naapureille?

Vesi ja tuuli sulattavat valheet,
pellot täyttyvät auroista ja lapioista,
niitynpientareella
ruoste kukkii.

Laatuaika

He laskeutuvat alavalle niitylle,
asettavat kantamuksensa ruoholle.
Piknik kauneimmassa päivässä,
keskiluokkainen perhe.
He suorittavat muinaisen seremonian,
mutta eivät muista että toisaalla:

*metsä puhdistaa keuhkojaan sylkäisten limansa pilviin,
voimalinjat ratkeilevat katsoessaan valkoisen kääpiön räjähdystä.*

Lapset kokoontuvat vanhempiensa ympärille
ja korottavat heleän virren

*saksalaisten autojen määrälle,
amerikkalaisille virvokkeille,
eurooppalaisen lihan mafialle.*

Kun alkaa tulla ilta,
lapset keräävät lelunsa,
aikuiset ottavat laitteensa;

Aurinkotuulen puhaltaessa
he jättävät länsimaisen hyvinvoinnin jälkeensä.

18 keinoa Eurooppaan

Riehuva rutto, valkeat yöt,
hengellinen sekasorto,
sosiaalinen ja taloudellinen rauhattomuus,
Himojen puutarha, kirsikkaleivos,
Colosseumin orjat - laukkaavat hevoset.

Massavaikuttaminen,
voimakkaasti aistittava elämänilo,
arvosteleva asenne rakenteita kohtaan,
kansakunnan häpäiseminen,
moitteeton julkisivu,

anarkia, Banalitäten, alastomia malleja oppimiseen.

Korvapuusti yleiselle maulle -
ilkityöt, lounaskutsut, hunaja,
rakenteeltaan sekava toiminta,
nainen agave-kasvien lomassa,
tyhjäntoimittajan ja nautiskelijan elämä,

metrisen järjestelmän massiiviset muodot, erilaiset katastrofit (nimeä yksi!)

Myyttis-looginen uni.

Etukansi ja sivut 5, 7, 8, 11 ja 14: Kirjoittajan omakuvia nuoruusvuosilta.

Sivut 4, 28 ja 29: yksityiskohtia Albrecht Dürerin vuonna 1515 piirtämästä Linnunradasta.

Sivut 12 ja 13: yksityiskohtia ja alkulause Galileo Galilein "Sidereus Nuncius" -teoksesta, jossa hän käsitteli mm. Kuun vaiheita (olen aina ollut hitusen kuuhullu). Sivut 15 - 23: tutkielmia naisen vartalosta ja kasvoista (olen hulluna myöskin tutkielmiin...)

Sivu 9: vuoden 1958 mallia oleva Edsel kiittää yössä. Sivut 25: 9mm Beretta. Sivut 26 - 27: otteita fissioreaktorin toimintaperiaatteesta.

Sivut 30 - 31: 2 kpl McDonnell F-4 Phantom II -hävittäjiä. Sivut 33: Pierre Batcheff Bunuelin ja Dalin elokuvasta "Andalusialainen koira" vuodelta 1929. Takakansi: Teokseen syyllisen omakätinen nimikirjoitus.

N A V A T • on painettu
Oulun Tyypit Oy:n
Chroma Press - digipainokoneella.

K I I T O K S E T

painotyöstä:

Jari Nevala + Tyypit

painostuksesta:

Opettajat

paijaamisesta:

Isä ja Äiti

panettelusta:

Velkku Keskinen
Tommi Korttesniemi
Tero Mäkelä
Tommi Hassi
Antti Savilaakso

ja viimeisimpänä. mutta ei

vähäisimpänä, kiitokset

Virpille
keskusteluista.

Plus: kofeiini, C- ja B-ryhmän vitamiinit,
Frank Zappa, Man Ray, Kevin Spacey,
Franz Kafka, Doors, Mihail Bulkagov,
Dylan Thomas, Albert Camus, Ray Liotta,
Graham Greene, David Mamet, Federico
Garcia Lorca, Francis Ford Coppola, Ian
Holm, F. Scott Fitzgerald, Robert de Niro,
Mika Waltari, Dennis Diderot, Martin
Scorsese, Wigwam, Orson Welles, Fritz
Lang, Laurence Stern, Julia Ormond,
Philip K. Dick, L. A. Gontsarov, Anthony
Burgess, Ovidius, Fjodor Dostojevski,
William S. Burroughs, Leonardo da Vinci,
Italo Calvino, Salvador Dali, Henry Miller,
Lucretius, H. G. Wells, Samuel Beckett,
Joan Miro, Milla Jovovich, Joel & Ethan
Coen, Francis Bacon, Led Zeppelin, William
Shakespeare, Helena Bonham Carter, Rage
Against the Machine, Neil Young, David
Fincher, Buster Keaton, Dave Lindholm,
Matt Groening, Will Eisner, Umberto Eco,
Luis Bunuel, Pink Floyd, Sergei Eisenstein,
Pink Floyd, Alfred Hitchcock, Edward
Norton, Ismo Alanko, Eric Gill, Billy Wilder,

F.W. Murnau, Mikael Agricola, Moebius,
Pablo Picasso, Platon, Sophie Marceau,
Hans Arp, Federico Fellini, Katharine
Hepburn, dadaistit kautta maailman,
Moliere, The Who, Solon, Ms. Selen, James
Joyce, Pentti Saarikoski, Luc Besson, Oscar
Wilde, Francois Villon, John Milton, Selma
Lagerlöf, Volter Kilpi, Marcel Proust, Pentti
Haanpää, Tacitus, Cameron Diaz, Thomas
Mann, Giovanni Boccaccio, Maria Vaara,
Ridley Scott, Cervantes & Rabelais, Eric
Clapton, Lee Terjesen, Milos Forman,
Minna Canth, Pier Paolo Pasolini, Henri
de Toulouse-Lautrec, Paul Giamatti,
panimoteollisuus, Al Pacino, David Lean,
Wassily Kandinsky, Max Miedinger, Stanley
Kubrick, Monty Python's Flying Circus,
Laetitia Casta, Matti Kassila, Douglas Adams,
Andy Kaufman, Akira Kurosawa, Ingmar
Bergman, Maria Jotuni, Frank Miller,
Malcolm McDowell, Tasavallan Presidentti,
Michelangelo Buonarroti, Jules Verne, John
Byrne, Radiohead, Dustin Hoffman, kaverit
kautta aikojen, etc.

Farly Journal